

Knytte hallacas

"Hvorfor kan jeg ikke ha en viktig jobb som deg eller mamma?" spurte Ivette.

"Jeg er her, Abuela." Ivette løp bort til Abuela og klemte henne. Så kikket hun opp og trippet på tærne av begeistring. "Hva er min spesielle jobb i år?" "Vi kommer til det!" Abuela lo. "La meg først vise deg jobbene til alle de andre så du kan se hvordan hallacas blir laget."

Ivette fulgte Abuela til bordet. Den deilige lukten av løk, kjøtt og krydder fylte luften. Hun var så spent på å komme i gang!

"Først", sa Abuela, "skal tante Carmen lage masaen."

Tante Carmen plasserte en ball med myk maisdeig på et grønt bananblad. Så klemte hun den sammen i en flat sirkel.

"Så skal Ana legge på fyllet," sa Abuela.

Ivettes eldre kusine, Ana, la en skje kjøttfyll på deigen. Hun hadde oliven, paprika, rosiner og strimlet kylling oppå.

"Nå skal moren din brette bladene."

Mammas fingre pakket forsiktig bladene inn i et perfekt rektangel.

"Jobben vår er den neste, Ivette." Abuela ga den brettede hallacaen til Ivette. "Vi skal knytte den hardere sammen."

Abuela tok opp en bomullstrådbit. Med forsiktige hender tok hun hyssingen på kryss og tvers rundt hallacaen. "Sett fingeren på toppen for å holde den på plass mens jeg gjør ferdig knuten."

Ivette sank sammen i skuldrene. *De bare finner på denne jobben, tenkte hun. De trenger meg egentlig ikke.*

"Hvorfor kan jeg ikke ha en viktig jobb som deg eller mamma?" spurte hun frustrert.

"Jobben din er veldig viktig, Ivette." Abuela la Ivettes finger forsiktig på hyssingen. "Uten at du var her for å holde hyssingen på plass, kunne vi ikke knytte hallacaene fast sammen. Da ville de falle fra hverandre mens de ble kokt. Alles harde arbeid ville være bortkastet. Vi spiller alle en spesiell rolle i å lage hallacas – akkurat som vi alle spiller en spesiell rolle i vår himmelske Faders familie."

En spesiell rolle bare for henne? Ivette tenkte på det mens Abuela knyttet knuten over fingeren. Hun lot fingeren gli ut av knuten slik at Abuela kunne trekke den stramt.

"Det er behov for oss alle i denne familien," la mamma til. "Det er slik vi holder oss sterke."

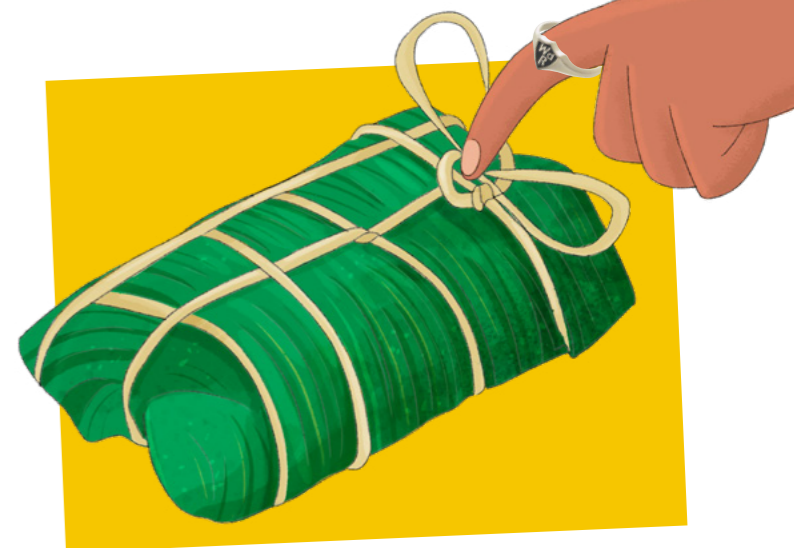
Ivette så på familien som var samlet rundt bordet. Alle var forskjellige. Tanten hennes fortalte de beste

vitsene. Moren hennes ga fantastiske klemmer. Og Abuela visste alltid hva hun skulle si for å gjøre ting bedre. Vår himmelske Fader hadde gitt dem alle forskjellige gaver, men det var det som gjorde dem spesielle.

Abuela la hallacaen i en kurv sammen med resten. De var alle perfekt fylt, brettet og bundet av Ivettes familiemedlemmer, som alle hjalp på forskjellige måter.

Ivette smilte. Hvert av familiemedlemmene hennes hadde en spesiell plass i vår himmelske Faders familie, akkurat som de hadde en spesiell rolle i å lage julehallacas. Til og med Ivette!

Hun la fingeren på neste hallaca mens Abuela knyttet knuten. ●

Av Ashley Stark

(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i Venezuela.

Ivette løp opp trappen til *abuelas* (bestemors) hus. Foreldrene kom inn bak henne. Det var jul, og de skulle feire sammen med hele familien.

Huset var overfylt og bråkete. Rundt henne lo og spøkte Ivettes familiemedlemmer med hverandre. De elsket å samles for å lage *hallacas*, en venezuelansk høytidsmat. I år hadde Abuela lovet Ivette at hun kunne hjelpe til med å lage dem. Ivette snodde seg gjennom labyrinten av onkler, tanter og søskenbarn på leting etter Abuela.

"Ivette?" ropte Abuela. "Ivette, hvor er du?"

